

ter hviler paa Eiendommen, kan kun strække sig deels til de faste og staaende Afgifter, som skulle udredes, og deels til de Repartitioner, som allerede ere foregaaede; men, om der er paaløben den Commune, hvorunder en Eiendom forterer, og til hvis Udgifter denne Eiendom har at udrede Bidrag, nogle Udgifter, som endnu ikke ere blevne reparerede, det er Noget, som man aldrig kan faae nogen Attest om. Der bestaaer virkelig i denne Henseende en Mangel paa en aldeles fuldkommen Sikkerhed; men det er Noget, som selv den største Omhu i Lovgivningen ikke har kunnet skaffe dem.

V. Hansen (Viborg Amts Ake Valgfreds): Det forekommer rigtignok mig, at det er en uforvarselig lang Tid, at disse Statter have staaet uopkrævede, og jeg beklager, at den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 3die Valgfreds (Condrup), som er forhindret ved et nødvendigt Forsald fra idag at være tilstede, ikke er her; thi han vilde kunde give et meget væsentligt Bidrag til Oplysning af dette Spørgsmaal. Han har saaledes udtalt for mig, at der er Mange i Randers Amt, som ere aldeles utilfredse med, at Skatterne i saa lang Tid have staaet uopkrævede, og at der er indtruffet det besynderlige Tilfælde, som vistnok flere Steder kan være indtruffet, at hans Nabo ikke alene er kommen til at svare Skatter for sig selv, men ogsaa for sin Formand og sin Formands Formand, og det synes dog ikke at kunne være begrundet i Ret og Billighed.

J. N. Hansen: Jeg vilde ingenlunde med mange Ord gaae ind paa Enkeltighederne i denne Sag, og allermindest vil jeg gjøre det overfor den ærede Minister, der, som bekjendt, er meget ordrig i at forsvare slige Sager; men min Bemærkning var kun støttet til den ærede Ministers egen Indrømmelse, at der var begaaet en Feil, og naar han vil forklare det, som om ingen Uret var begaaet, maa jeg tillade mig at modstige ham; thi naar en Feil er begaaet, som har paaført Folk Ulemper uden deres egen Skyld, saa er der skeet en Uret. At en Lovstridighed skulde have fundet Sted, har jeg ikke sagt, men den ærede Minister har indrømmet, at en Feil er be-

gaaet, og naar han bruger det Udtryk en „Feil“, tør man være overbevist om, at en meget stor Feil er begaaet. Men saa er der ogsaa skeet Uret; thi naar, som sagt, Folk uden egen Skyld forulempes paa Grund af Andres Feil, og paa Grund af deres Feil, som Staten har sat til at udføre Forretningerne, saa skeer der Uret mod de paagjældende Personer.

Indenrigsministeren: Det er en mærkelig Sætning, at hvor en Feil er skeet, der er ogsaa en Uret begaaet, jeg troer ikke, at man kan finde nogen Uret i nærværende Tilfælde. Jeg veed heller ikke, hvorfra den ærede Taler har den Mening, at jeg skulde være meget tilbøielig til at forsvare Embedsmænds Feil, at, naar jeg altsaa indrømmer, at en Feil er begaaet, maa der være begaaet store Feil; men jeg troer ikke, at den ærede Taler skal kunne anføre det allermindste Beviis for, at jeg i nogen Green af min Embedsforelse har vist særdeles Eftergivenhed mod Embedsmænds Feil; Tilfældet er tværtimod, at jeg har hørt til dem, som have været strengt i at behandle saadanne Feil.

Rugaard: Jeg skal kun tillade mig en kort Bemærkning, saa meget mere, som det er sagt, at Placaten af 12te Januar 1820 ikke gjælder her i denne Sag, og jeg skal kun sige, at Placaten i sin § 1 lyder saaledes: „Intet Skjode paa nogen fast Eiendom maa antages til Løsning i Retten, forinden det med Attest fra Vedkommende er godtgjort, at alle forfaldne Bankhæftelses-Renter, kongelige Skatter og Communeafgifter, som hvile paa Eiendommen, ere betalte.“ Det er meget beklageligt, naar en Mand producerer flere Attester for, at ingen Restancer hvile paa Eiendommen, at der saa desuagtet skeer Udpantning og Auction hos ham, og, naar det omtalte Krav skal gjenneføres, vil det fore til, at de nærværende nye Hartfornsbesiddere maae paaføre deres Formand Proces, og paa den Maade kan der opstaae en uendelig Række af Processer, hvortil Skylden dog maa søges hos Embedsmændene.

Formanden: Jeg skal hermed ansee Discussionen om Forespørgslen for sluttet.